

Landskap: Blekinge

Upptecknat av: Barbro Stenberg

Härad: Göta

Adress: Råbäckens Forskers

Socken: Augerum

Berättat av: Hilda Englund

Uppteckningsår: 1934

Född år 1859 i Rådeby (el. Augerum) sn.

Uppteckningen rör Varulven

sid.

1-3.

Hur man brukade "lyfta upp ljässan" 4.

T. 4443

Var vid besöket sångliggande. Verklade något
viktig, men en person som var med, inbyggde att hon
en gång fört berättat samma historia om varulven.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

Skriv endast på denna sida!

Hilda E. berättade om varulven. Hon själv hade ej sett den men väl hennes mor i Holmsjö. Varulven brukade springa över gårderna och var somhelst, i vatten också. Han sprang på tre ben. I vanliga fall var han bosatt i Västernorrlands län och gift som många andra. Det berodde på hans mor, då hon gick med honom, att han blev varulv. Men Hildas mor botade honom. En gång då hon o. "varulven" var ute o. hästjade hö, ropade han till henne och bad henne ta tjungan. "Om det kommer någon och anfäller dig, så slå men stick inte." Efter en stund kom varulven och började slita och bita i henne och fick trädor av hennes röda kjol mellan tänderna. Han slog med tjungan men skitade sig för att sticka. Han sprang sin kos, men efter en stund kom han tillbaka i sin vanliga skepnad. Då hon såg, att han hade röda trädor mellan tänderna, förstod hon, att han varit där nys som varulv och sade, att han ej skulle

springa så. Det kunde vara farligt både för djur och människor. Men han tackade henne för att hon ej varit rädd och sade att han därför aldrig mer behövde löpa som varulv.

Men Hildas mor hade också sett varulven i stäm (Karlskrona). Hon hade stått på kappan till Seurlins fimbod, och då hade han kommit springande i en väldig fart nerför Ronnebygatan med en massa hundar efter sig. Han hade sprungit runt Fiskbron och Björkholmen och därefter in mot stäm igen och runt så han kommit ner för Ronnebygatan igen. Folk hade talat om för henne, att så brukade han springa varje dag.

Hildas man talade om, att det funnits en varulv i Angerum och det var Kalva-Lasse.

4. 4443

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hilda talade också om att hennes mor brukade
"lyfta upp hjässan" på folk, då den fallit ner och de var
sjuka därav. Hon hade med fingren så väl märke på
mitt i huvudet och snodde håret om fingren och drog.
Då brukade det ofta smälla till som om man slagit med
en hammare.

4